

Sygn. akt II Ka 547/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	sekr. sąd. Beata Wilkowska

przy udziale prokuratora Krzysztofa Ciepłińskiego

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2022 r.

sprawy **L. P. (1)**

oskarżonego z art. 178a § 4 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 6 czerwca 2022 r. sygn. akt II K 759/20

I. utrzymuje wyrok w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 200 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 547/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 6 czerwca 2022 r. sygn. akt II K 759/20

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>1. błąd w ustaleniach faktycznych, który miał wpływ na treść zapadłego orzeczenia, polegający na przyjęciu iż to oskarżony kierował samochodem osobowym w dniu 27 czerwca 2020 r. na drodze publicznej w miejscowości N., gdy tymczasem przeprowadzone dowody w tym wyśnienia oskarżonego i zeznania świadków zaprzeczają aby oskarżony kierował samochodem będąc w stanie nietrzeźwości w tym dniu,</p> <p>2. błąd w ustaleniach faktycznych, który miał wpływ na treść zapadłego orzeczenia, polegający na przyjęciu iż oskarżony w chwili interwencji przez funkcjonariuszy Policji auto było w ruchu, a tymczasem zarówno oskarżony jak i pozostali świadkowie podali, że faktycznie kupili tego dnia wspólnie alkohol w sklepie przyjechali na drogę techniczną - szutrową i dopiero tam na miejscu oskarżony spożył alkohol, siedział za kierownicą a następnie przyjechali funkcjonariusze Policji i podjęli interwencję,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

Skarżąca nie zarzuciła Sądowi I instancji dokonania błędnej oceny dowodów twierdząc, że z dowodów tych Sąd bezpodstawnie wywiódł, iż oskarżony, będący faktycznie w stanie nietrzeźwości, kierował samochodem w ruchu lądowym. Nawet stawiając zarzut obrazy przepisów postępowania skarżąca wywodziła, iż Sąd oparł ustalenia na domniemaniach, nie mających żadnego oparcia w materiale dowodowym. W związku z tym nie ma konieczności szczegółowego odnoszenia się do prawidłowości gromadzenia i oceny tego materiału przez Sąd meriti. Odnosząc się strictly do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych stwierdzić więc należy, że jest on całkowicie nietrafny. Stan faktyczny nie musi być ustalany wyłącznie na podstawie dowodów bezpośrednich, np. naocznych świadków zdarzeń; mogą to być również świadkowie ze słyszenia, w tym policjanci, wezwani na miejsce zdarzenia, słyszący relacje innych osób, w szczególności takich naocznych świadków, których zeznań w procesie z różnych względów nie można już uzyskać. Poza Z. M., która zeznając twierdziła, że nie wie, kto kierował, niewiele pamięta, wszyscy pozostali świadkowie zeznali, że usłyszeli – zarówno od Z. M., jak też samego oskarżonego, że to on kierował, zaś E. R. zaprzeczyła początkowej wersji, lansowanej przez Ł. P., iż to ona kierowała pojazdem, zaś K. K. od E. R. właśnie usłyszał w rozmowie telefonicznej prośbę o zawiadomienie policji, bo oskarżony pijany wyjechał samochodem z domu i pojechał do sklepu lub baru. Policjanci wskazali nadto, że po przybyciu do miejsca zamieszkania oskarżonego zastali go, otwierającego bramę

wjazdową, przed którą stał samochód z otwartymi drzwiami i uruchomionym silnikiem, a nikogo innego w pobliżu nie było. Sam oskarżony nie złożył żadnych wyjaśnień w toku całego postępowania.

W pełni prawidłowo Sąd I instancji uznał, że z dowodów tych wyłania się jasny obraz wydarzeń, nie pozostawiający żadnych wątpliwości co do tego, że oskarżony pojechał do H. już w stanie po spożyciu alkoholu, skoro jego partnerka, nie mogąc się dodzwonić na policję, poprosiła o pomoc w tym zakresie K. K. (2) informując go, że nie radzi sobie z partnerem, który notorycznie jeździ samochodem po alkoholu i nie reaguje na jej prośby, by tego nie robił, policjanci zastali go przy samochodzie w okolicznościach, wskazujących w oczywisty sposób, że samochodem tym przed chwilą ktoś tam przyjechał i właśnie parkuje, E. R. (2) nie potwierdziła wersji, iż to ona przyjechała jako kierująca, a po wskazaniu policjantom przez Z. M., że widziała, iż to oskarżony podjechał pod posesję, i on sam się do tego przyznał mówiąc, że wraca z baru w H., gdzie pił piwo. Z dowodów tych nie wyłania się żaden inny obraz wydarzeń, stąd ten ustalony przez Sąd jest całkowicie prawidłowy.

Zarzut drugi, dotyczący błędu w ustaleniach faktycznych wydaje się być zamieszczony w niniejszej apelacji przez pomyłkę, jako że jego treść nie przystaje do okoliczności sprawy (spożywanie alkoholu z kolegą w stojącym na bocznej, szutrowej drodze samochodzie), w uzasadnieniu brak na ten temat jakichkolwiek argumentów, nadto tożsamość jego treści z takim samym zarzutem w apelacji

<p>tego samego obrońcy w innej sprawie, prowadzonej przed tut. Sądem pod sygn. II Ka 268/22 (II K 669/20 Sądu Rejonowego również w Garwolinie), dotyczącej czynu tego samego rodzaju, sugeruje omyłkowe pozostawienie go przy wykorzystaniu wcześniejszej apelacji jako szablonu, wobec czego nie ma podstaw do merytorycznego ustosunkowywania się do niego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego, z ostrożności</p> <p>- o zmianę wyroku poprzez warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat, lub</p> <p>- o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Niezasadność zarzutów skutkowałą nietrafnością wniosku o jakąkolwiek zmianę wyroku, w szczególności poprzez uniewinnienie oskarżonego. Całkowicie niezasadny był wniosek alternatywny o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. W obecnie obowiązującym stanie prawnym, zgodnie z treścią art. 437 § 2 kpk, uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439</p>		

<p>§ 1 kpk (zaistnienie bezwzględnej przesłanki odwoławczej), art. 454 kpk (przy potrzebie kasacji wyroku uniewinniającego lub umarzającego postępowanie) lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Żadnej z tych przesłanek skarżąca nie przywołała, wobec czego złożenie takiego wniosku nie mogło spotkać się z aprobatą Sądu odwoławczego</p>		
<p>3.2.</p>	<p>3. naruszenie prawa materialnego tj. art. 178a§ 4 kk poprzez uznanie, iż oskarżony w dniu 28 czerwca 2020r. prowadził pojazd mechaniczny znajdując się w stanie nietrzeźwości będąc wcześniej prawomocnie skazanym przez Sąd Rejonowy w Wołominie w sprawach IV K 3626/06 gdy w rzeczywistości z uwagi na upływ terminów i wykonanie przez oskarżonego zobowiązań z poprzednich wyrok nastąpiło zatarcie tego skazania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut obraży prawa materialnego, tj. art. 178a § 4 kk skarżąca opiera o twierdzenie, że w przypadku oskarżonego doszło do zatarcia skazania. Zgodnie z treścią art. 108 kk skazanie może nastąpić tylko wobec wszystkich skazań, uwidoczniionych w danych o karalności, jeśli więc przed upływem okresu zatarcia skazania w sprawach IV K 3626/06 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe i V K 256/11 Sądu Rejonowego w Wołominie Ł. P. (1) został skazany w kolejnych sprawach i te skazania do dnia wyrokowania nie uległy zatarciu, również wcześniejsze skazania,</p>		

<p>wskazane w opisie czynu, mimo wykonania kar w całości, zatarciu nie uległy. Wobec powyższego i ten zarzut był niezasadny.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego, z ostrożności</p> <p>- o zmianę wyroku poprzez warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat, lub</p> <p>- o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Niezasadność zarzutu skutkowałą nietrafnością wniosku o jakąkolwiek zmianę wyroku (przy tym zarzucie wniosek o uniewinnienie chyba nie wchodził w rachubę). Całkowicie niezasadny (z przyczyn wskazanych powyżej) był wniosek alternatywny o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>		
<p>3.3.</p>	<p>4. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść wyroku, a to art. 4, art. 5 § 2, art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k., poprzez rozstrzygnięcie niedających się usunąć wątpliwości, co do tego, czy oskarżony popełnił przypisane mu przestępstwo, oparcie ustaleń faktycznych na dowolnych, nielogicznych, niezgodnych z</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>zasadami prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego domniemaniach nieznajdujących potwierdzenia w zebranych w sprawie materiale dowodowym, a w szczególności zeznaniach świadków, w tym funkcjonariuszy Policji i przy jednoczesnym bezpodstawnym odrzuceniu innych możliwych wersji przebiegu wydarzeń i ich kwalifikacji prawnej oraz sporządzenie uzasadnienia wyroku w sposób uniemożliwiający ustalenie toku rozumowania Sądu, a tym samym kontrolę zaskarżonego wyroku</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut obraży art. 4 kpk jest bezzasadny z uwagi na charakter tego przepisu – generalny, będący zasadą procesu, realizowaną przez organy ścigania i wymiaru sprawiedliwości poprzez dalsze przepisy kpk, nakazujące postępować w trakcie postępowania w określony sposób. Sąd przeprowadził wszelkie zgłoszone i dopuszczone dowody, przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, wszystkie uwzględnił – ale nie wprost, jako że „uwzględnienie” nie oznacza prostego przyjęcia wszystkich podnoszonych okoliczności za pewnik. Owe okoliczności muszą wynikać z przeprowadzonych dowodów i to tylko tych wiarygodnych, jako że dowody kłamliwe nie mogą być źródłem faktów. Nie da się uwzględnić wszystkich podnoszonych przez strony okoliczności, bowiem zwykle okoliczności podnoszone przez</p>		

oskarżyciela są odwrotne niż okoliczności, podnoszone przez oskarżonego – choć ten w sprawie niniejszej żadnych nie podnosił – a rolą Sądu jest zbadać wszystkie okoliczności, przeprowadzić w tym zakresie wszelkie możliwe i celowe dowody, a dokonując ich prawidłowej, krytycznej oceny odrzucić okoliczności nieprawdziwe, ustalając prawdziwe.

Sąd nie mógł dopuścić się obrazy art. 5 § 2 kpk, jeśli wskutek prawidłowej oceny dowodów wnioski z dowodów tych płynące co do faktów nie pozostawiają wątpliwości co do stanu faktycznego. Jak wskazano powyżej, materiał dowodowy sprawy nie daje żadnych podstaw do budowania innej niż ustalona, alternatywnej, równie logicznej i prawdopodobnej wersji wydarzeń, w której oskarżony nie byłby nietrzeźwym kierowcą pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym. Jeśli taka inna, korzystna dla oskarżonego wersja w ogóle nie wyłania się z materiału dowodowego, nie ma miejsca na jakiegokolwiek, a nie tylko nieusuwalne, wątpliwości co do faktów, a dopiero takie Sąd rzeczywiście miałby obowiązek rozstrzygać na korzyść oskarżonego.

Całkowicie niezrozumiały jest zarzut obrazy art. 424 kpk, uzasadniony jedynie stwierdzeniem, że Sąd nie uzasadnił w sposób należyty i przekonujący swego stanowiska, mimo iż Sąd I instancji w sposób bardzo jasny, wyraźny i precyzyjny zawarł wymagane prawem elementy, logicznie wyjaśnił tok swego rozumowania i nie ma konieczności powtarzania wszystkich jego argumentów – wystarczy odesłanie do treści pisemnego uzasadnienia

<p>z zaleceniem jego lektury ze zrozumieniem. Z faktu, że strona do stanowiska Sądu nie została pisemnym uzasadnieniem przekonana, nie można bez żadnego wykazania ewentualnych uchybień wywodzić, że uzasadnienie jest niezrozumiałe – i z tego powodu domagać się uchylecia wyroku (lub nawet uniewinnienia oskarżonego). Na marginesie tylko przypomnieć należy treść art. 455a kpk, zgodnie z którym niedopuszczalne jest uchylene wyroku tylko z powodu obrazy art. 424 kpk</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego, z ostrożności</p> <p>- o zmianę wyroku poprzez warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat, lub</p> <p>- o uchylene wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Niezasadność zarzutów skutkowała nietrafnością wniosku o jakakolwiek zmianę wyroku, w szczególności poprzez uniewinnienie oskarżonego. Ponownie całkowicie niezasadny był wniosek alternatywny o uchylene wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>		

3.4.	<p>rażąca niewspółmierność kary, poprzez wymierzenie kary pozbawienia wolności w wymiarze 10 miesięcy pozbawienia wolności, która to kara jest niewspółmierna do stopnia winy i szkodliwości społecznej czynu i orzeczenie kary pozbawiania wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania w sytuacji gdy wobec oskarżonego zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek uzasadniający warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Art. 178a § 4 kk przewiduje zagrożenie wyłącznie karą pozbawienia wolności w wymiarze od 3 miesięcy do 5 lat. Ł. P. (1) był wcześniej siedmiokrotnie karany za przestępstwa, za które odbywał również długotrwałe kary pozbawienia wolności, w tym dwukrotnie za czyny tego samego rodzaju, w tym ostatnio również za występki z art. 178a § 4 kk na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności (bez warunkowego zawieszenia jej wykonania). Mimo to, jak wynika z okoliczności sprawy, nie wyciągnął z tych orzeczeń żadnych konstruktywnych wniosków, pozostaje niepoprawny, nawet wiedząc, że ma na utrzymaniu konkubinę i małoletnie dzieci – a więc nie może lekkomyślnie narażać się na niemożność ich wspierania, gdy będzie odbywał karę pozbawienia wolności. Mimo to oskarżony nie słuchał próśb partnerki, by nie jeździł po alkoholu, co zmusiło ją do proszenia o pomoc inne osoby, a dopiero na potrzeby procesu karnego przypomniał sobie,</p>		

że przecież ma obowiązki rodzinne i nie powinien przebywać w zakładzie karnym. Z przeprowadzonych na wniosek obrońcy dowodów przed sądem I instancji nie wynika przy tym, by udział oskarżonego w życiu rodziny był tak doniosły, by nie mógł odbywać kary za popełnione przestępstwo – jedynie tyle, że jest jedynym żywicielem rodziny i pomaga w wychowywaniu dzieci poprzez wyjazdy do lekarzy czy po zakupy. Zauważyć przy tym należy, że oskarżony zadeklarował, iż osiąga miesięcznie dochody zaledwie w wysokości ok. 1500 zł miesięcznie, wobec czego jego finansowy wkład w utrzymanie rodziny nie jest zbyt wielki. Tym samym wymiaru kary w zdecydowanie dolnych rejestrach ustawowego zagrożenia (przy nieskuteczności wcześniejszej bezwzględnej kary 5 miesięcy pozbawienia wolności) nie sposób oceniać jako rażąco surowej – raczej jako rażąco łagodną, bowiem nawet karę dwukrotnie wyższą można byłoby uznać za adekwatną do stopnia winy oskarżonego. Art. 69 § 4 kk tylko wyjątkowo pozwala na warunkowe zawieszenie wykonania kary, wymierzonej za występki z art. 178a § 4 kk. w ocenie Sądu żadne szczególne okoliczności, takie rozwiązanie uzasadniające, nie zaistniały. Oskarżony swoją sytuację rodzinną i potrzeby z tego wynikające, wcześniej już kilkakrotnie Sąd dawał mu szansę, by wyciągnął wnioski z potencjalnych następstw popełniania przestępstw (w szczególności, że ich następstwem będą wymierne i dolegliwe kary, a nie tylko kolejne dawanie szansy na poprawę), ale oskarżony szanse te sam postanowił zignorować i zlekceważyć. Dlatego też obecnie nie ma podstaw do stwierdzenia, że zaistniały szczególne, inne

niż u większości sprawców analogicznych czynów, okoliczności, skłaniające do potraktowania go w sposób zdecydowanie inny niż wspomnianej większości (której członkowie zapewne również mają zróżnicowane problemy życiowe, w tym dzieci na utrzymaniu, zobowiązania zawodowe czy kredytowe, schorowanych rodziców itd.).

Powyższe rozważania można potraktować jako poczynione na marginesie, bowiem przede wszystkim podstawową przesłanką orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności jest brak wcześniejszego skazania na karę pozbawienia wolności (art. 69 § 1 kk). Dopiero po spełnieniu tego podstawowego warunku można rozważać istnienie szczególnych okoliczności, o jakich mowa w § 4 tego artykułu. Oskarżony był zaś wcześniej czterokrotnie skazany na karę pozbawienia wolności.

Wniosek

- o zmianę wyroku poprzez warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat,
lub
- o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Niezasadność zarzutu skutkowałą nietrafnością wniosku o jakąkolwiek

zmianę wyroku czy też z powodów j.w. o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	Sąd nie stwierdził żadnej okoliczności, nie objętej zarzutami, a powodującej, że utrzymanie w mocy wyroku byłoby rażąco niesprawiedliwe (co mogłoby uzasadniać wzruszenie wyroku w trybie art. 440 kpk).
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Całość zaskarżonego wyroku	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność apelacji i brak okoliczności, podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Zgodnie z treścią art. 636 § 1 kpk w razie nieuwzględnienia apelacji, wniesionej wyłącznie przez oskarżonego (jego obrońcę), koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi skarżący. Na koszty postępowania odwoławczego składają się zaś opłata w wysokości należnej za I instancję oraz ryczałt za doręczenia korespondencji – w kwocie 20 zł.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana